

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De
Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis**

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 7. De vltima Cœna, in qua Legalem Agnum Christus cum Apostolis
comedit. & quod prius ipse matri suæ valedixit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](#)

MEDITATIO VII.

DE VLTIMA COENA, IN
qua Christus Dominus noster cum suis
Apostolis legalem agnum comedit,
antequam Sanctissima matri
sua valedixit.

PUNCTVM I.

a Lyc. 22. 7.

b Mar. 14. 13

c Matt. 26.

18.

I.

RIMA die Azymorum (quæ erat feria 5.) in qua necesse erat iuxta legem occidi Pascha anima statim mane duos discipulis suis Petrum & Ioannem ex Bethania in Ierusalem dicens, eentes paratenibis Pascha, ut manducemus: at illi dixerunt, vbi vis paremus? & dixit ad eos, ecce introuentibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo, amphoram aqua portans; sequimini eum in domum, in quam intrat, & dicetis patris familiæ domus; tempus meum prope est, apud te facio pascha cum discipulis meis, & ipse vobis demonstrabit cœnaculum grande stratum, & illic parate nobis.

PERPENDENDVM hic primò, quām esset Christus Dominus sollicitus circa obseruatiōnem legis, qui voluerit nuncire in Ierusalēm,

em, vbi necessariò erat agnus comedendus, quatinus non ignoraret, se ibi & capiendum, & crucifigendum, & sic vitam amissurum, seipsum faciens verè obedientem, usque ad mortem. Illud quoque perpendam, quod sit perfectè obedientibus familiare, ut in tempore, res necessarias præparent, ad suam obedientiam, sine impedimento explendam, sicut hic Christus præparari voluit necessaria ad hoc pascha, præbens nobis exemplum obedientiae, diligentiae, & prouidetiae in eius executione, ut ego pudore afficiar, ob inobedientiam, incuriam, ac negligentiam meam in satisfactione eius legis obseruantia, etiam cum fine magno labore, aut meo dispendio satisfacere possem. Memor esto anima mea, sententia illius, d *præpara prius form opus tuum, & diligenter exerce agrum tuum, vt postea adfices* ^{d Proe. 24. 27.}

D E I N D E perpendam, Christum Dominum nostrum, elegisse ex Apostolis duos præceteris dilectos: & in fide, amore, & obedientia insigniores, Petrum scilicet & Ioannem, ut domum & hospitem præuenientes, dexteritate & diligentia sua, ipsum Dominum iuvarent, in præparandis, quæ necessaria erant ad sacrificium agni. Et præterea, ut nos doceret cura, quam par est nos ponere, in præparandis

nostris animabus, cum his omnibus, quæ requiruntur ad sacrificium, & e sum purissimum nouæ legis Agni, qui in sanctissimo altari Sacramento nobis proponitur: Ad quam præparationem pertinet in primis virtus fidei per Petrum significata, & virtus charitatis quam significat Ioannes, & utraque feruens, ac perfectæ obedientiæ coniuncta. O Agnus Dei qui tollis peccata mundi, iustissimum es, magna te præparatione sumamus; purgantes & exornantes cœnaculum & salam, in qua spiritualiter sacrificandus, & comedendum. Mitte Domine è cœlo, ad hanc pauperem nostram, fidei vivacitatem, & charitatis suorem, cum promptitudine obedientiæ, quibus illa dilatetur, exornetur, & ut parere præparetur ad cœlestem hunc e sum: nisi enim hæc tu miseris auxilia, nunquam me poteropon oportet præparare.

DE NIQV^E perpendam breuem ac mollem sententiam, quam suo nomine voluit Chrestus dici patrifamilias, magister dicit: temporeum propè est, apud te facio pascha cum discipulis meis, quæ verba adeo fuerunt efficacia, mox ille hospes, diuino spiritu afflatus, opem domus suæ locum, siue cœnaculum bene stratum obtulerit, in quo Christus dominus, pascha suum celebraret, cui ipse cum omnibus, quæ habebat, inseruiret. O supremus Magister & Redemptor mihi, cuius verba ad sunt efficacia, ut statim perficiant, quod dicunt, dic animæ meæ; iam tempus' meum p

III.

penit, apud te facio pascha cū discipulis meis.
O tempus felicissimum, in quo Redemptor
meus applicare vult mihi fructum passionis
sux, & ingressus animam meam, & in ea ce-
lebrare suum phase, quod est transitus à terre-
nis ad cœlestia. Veni ô Magister dulcissime,
cum dulcissimo tuarum virtutum comitatu,
& simul cum eis, celebra in anima mea hoc
pascha, & conuiuium coeleste: ad quod tibi
offerò non solum optimum in domo mea lo-
cum, sed totam ipsam; quia tota tua est, & uti-
nam esset melior, vt complaceret tibi semper
in ea manere.

PVNC TVM II.

SECUNDÒ est considerandum, Christum
Dominum nostrum, antequam è Betha-
nia exiret, voluisse matri sux sanctissimæ
valedicere, eiq; dicere, pernenisse iam horā suę
Passionis ac mortis, quam è tot annis adesse
cupiebat, quo redemptioni mundi finem im-
poneret, sicut æternus pater ipsi commiserat.
Quam ut præueniret, fas est credere, ipsum te-
neriori animo, sed virili tamen, narrasse illi
quæcunq; euentura sibi essent, dicens; ego va-
do Hierosolymam, ad sacrificandum, & co-
medendum agnum paschalem, & ad instituen-
dum sacrificium, & sacramentum, cuius figu-
ra fuit agnus ipse paschalis; & mox tanquam
lato, comprehendar à meis hostibus, in hor-
to Gethsemani; vnde ligatum deducant in do-

I.

H 3 mum

mum Caiphæ , in qua tota nocte magnis contumelijs, ignominijis, & tormentis toleratis, summo mane deducar ad Tribunal Pilati, cuius iussu crudeliter verberabor, & spinea corona capiti meo ad maiorem irrisiōem imponetur, & damnatus ad mortem crucis, ea oneratus , exibo ex illo prætorio ad montem Caluarium ; vbi inter duos latrones medius crucifigar, & post tres tandem horas expirabo. Hoc totum à patre meo æterno est ita decreatum, & ad mundi redemptionem ita expediat : propter quam causam magna voluptate mea hoc totum amplectior: satis enim mihi est quod pater meus ita velit, vt lubens illud acceptem; & quotquot patrem meum diligunt, merito huic eius decreto & voluntati acquiescent.

II.

HAB & similia verba , quæ filius sanctissimæ suæ matri dixit, transfixerunt eius sanctissimam animam grauissimis doloribus, quia unumquodque verbum , erat gladius, qui eius cor pertransiret; sed illa oculis in cœlum sublatis, cum æterno patre colloquens, ei dixit : Pater , si possibile est, ne bibat filius tuus & meus, ad eū amarum huius Passionis calicem : at non mea voluntas , sed tua fiat: & ad filium conuersa dixit : fili , siquidem hæc tua est voluntas, vt calicem hunc bibas , fac etiam mihi potestatem , vt illum tecum & ego eibam, assistens omnibus tuis laboribns: verum non quod ego volo fiat , sed quod tu vis. Hæc ratione persensit beatissima Virgo summum dolo.

dolorem, cum summa tamen resignatione in diuina voluntate.

LICET etiam piè meditari, Christum Dominum nostrum, ut cui fides, & inuidetum matrem suæ peccatum erat cognitum, eidem commedasse, ut in breui hac sua absentia, dissipatum Apostolorum & discipulorum suorum grem, ad se reciperet, & eos in fide suæ resurrectionis confirmaret, animaret, & consolaretur: Et in hunc sensum & finem dixerit, eidem matre suæ aliquas sententias & rationes, ex multis, quas postea suis discipulis dixit in sermone, quem ad eos post cœnam habuit. O Virgo suprema, quam hæc dies amara fuit tibi, cum simul & uno veluti haustu, totius passionis calicem, sicut filius tuus tibi referebat, ebibisti. Iam *a gladius*, quem Simeon prædicti pertransire incipit *animam tuam*, ingenti dolore: qui, si valde nunc est acutus, præpara Virgo sanctissima cor tuum, quia die crastina multò magis exacuetur! O si mihi contigisset tibi comitem assistere, ut vel vnicam calicis huius guttam delibare licuisset, & me istius gladij mucro saltem tetigisset. Obtineas mihi Domina tantum cœlestem fauorem, ut ita audiam, ac mediter tuos & filij tui labores, ut eorum particeps esse merear, Amen.

III.

a Luc. 2:35.

— 5 —

H 4

P V N.

P V N C T V M III.

CIRCA vesperum feriae quintae, exiens Christus Dominus noster e Bethania, cum suis Apostolis, & perueniens in Ierusalem, ac cum facta esset hora discubuit: & 12. Apost. cum eo, & ait illis: desiderio desideravi hoc Pascha (agnum videlicet paichalem) manudicare vobis, antequam patiar.

I.

PERPENDENDVM hic primò, varios fuisse vultus eorum, qui illud iter conficiebant à Bethania in Ierusalem. Nam Christus Dominus noster, hilari vultu pergebat, quia sciebat se ad mortem, ex decreto patris ire; Iudas etiam ibat gaudens, quia videbat appropinquare tempus, & occasionem tradendi eum, quem iam vendiderat, & promissum sibi pretium recipiendi; cæteri Apostoli tristes incedebant, metuentes sui magistri mortem, memoris illius eius sententiae, quia pridie illis dixerat, b post biduum pascha fiet, & filium homini tradetur, ut crucifigatur. O fili hominis verus Deus & homo, cur in tuo comitatu accipis eum, qui tradit te, ut crucifigaris? attende, quod iste lupus, totum gregem tuum sic turbaturus, & quandoquidem in eo colligendo tantum laborasti, expelle eum, qui sit totum dissipatus. O quam dulces sermones habuit Christus Dominus cum suis discipulis, ut cordis illorum tristitiam moderaretur, & itineris laborem subleuaret: Felix ille, qui graditur

b Mat. 26, 2

cum Iesu, non sicut Iudas, sed in veritate & simplicitate, sicut cæteri Apostoli; nam in dulci eius comitatu, leuamen inueniet suæ tristieæ.

DE INDE perpendam viscerum Christi charitatem & comitatem, quam tenerimus illis verbis expressit, *desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum*: atque si diceret, diu est, quod vehementer desiderauerim hunc diem, quod signa vobis ostenderem magni amoris; quem erga vos gero, comedens vobiscum non solum legalem hunc agnum, sed alium etiam multo excellentiorem, quem vobis offerre cogito, antequam patiar. O dulcissime & benignissime Magister, imminentे tibi adeò amara passione aīs, te vehementer desiderasso hoc conuiuium, proximè ante, quām illam ingrediari? quomodo huiusmodi tuis desideriis respondebo, nisi alia similia desideria concipiendo tibi serniendi? vt si tu plurimum desideres hoc pascha vltimum manducare mecum, ego similiter vehementer desiderem tecum illud manducare. O Rex coeli, c *qui stas ad ostium cordis pulsans*, optans vehementer, audiri vocem tuam & aperiri tibi ianuam, vt ad nos intrans, nobiscum cœnes, & nos tecum, Ve-
si Domine in domum meam: patet enim tibi ostium, & vehementi deside-
rio tuum aduentum desidero,
vt tuæ sim particeps
cœnæ.

II.

c Apoc. 3.20.

PVNCTVM IV.

VLTI^m considerandum est, Christum Dominum paschalem agnum comedisse, omnibus legis ceremonijs obseruat^{tis}, & contemplantem magno cordis sui sensu, quid illæ significarent.

I.

a Exod. 12.
9 46.

ASPICIENS enim agnum illum super mensam mortuum exoriatum & a *assu* igni, obiiciebatur illi, quod & ipse esset in atra crucis extendendus, occidendus, & verberibus exoriandus, & igni tormentorum assandus; obseruans vero secari illum in partes, non *confingendo eius ossa*, seipsum vidit luxatum quidem, sed nullo suo osse contracto, sicut accidit latronibus; attendens item festinantes illos, qui aderant, agnum comedere occurrebat illi, quam festinanter superuentura esset super ipsum suorum inimicorum furia, ut illum cruciatibus consumerent; delibans etiam lactu ac agrestes & amaras, meminit fellis & aliarum amaritudinum, quæ illum manebant; attendens denique ad baculum, quem manibus tenebat, recordatus effrucoris, quam esset amplexurus, & cui clavis esset affigenda, O dulcis IESV, quam fuit iste cibus amarus ex admixto amaro talis representationis condimento! tali Domine condimento desidero semper comedere, memor laborum, quo pro me sustinuisti, & fellis acetique, quod pro me gustasti.

DEN-

DENIQVE finita legali cœna , facile
credi potest, CHRISTVM Dominum no-
strum gratias æterno suo patri egisse , quod
finis tandem figuræ huic & repræsentationi
impositus esset ; & sese obtulisse ad omnia
illa sustinenda, quæ in ea cœna adumbrabantur , quod eius diuinæ voluntati plenè sati-
ficeret, & porrò dixisse : Pater mi , noui bene ,
te b sacrificium & oblationem noluisse , nec ho-
locaustum huius legis pro peccato postulasse ,
quod nihil horum plenè tibi placeret , ac pro-
pterea misisse me in mundum , & c corpus mi-
hi aptasse , vt ipse sacrificari possem , & quo-
niam iam hæc hora huius sacrificij perue-
nit , ecce venio ut faciam Deus voluntatem
tuam , sicut tu statuisti , ita ego volo . Gratias
ti vnigena fili DEI , pro noua hac tui ob-
latione , quam æterno patri offers , & ego me
tibi offero , vt faciam voluntatem tuam ,
iube Domine quod vis , & gratia
tua me adiuua , vt , quæ iusse-
ris , re ipsa præstare
possim .

II.

b Psal. 39.7.

c Hebr. 10.

6.7.

MEDI